

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-295/13

H
v.
H. K.

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podané Landgericht Darmstadt)

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost soudů členského státu, v němž bylo zahájeno úpadkové řízení, rozhodnout o žalobě podané v souvislosti s úpadkem proti žalovanému s bydlištěm ve třetím státě — Žaloba proti jednateli společnosti na nahrazení plateb uskutečněných poté, co se tato společnost stala platebně neschopnou, anebo poté, co bylo konstatováno její předlužení“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 4. prosince 2014

1. *Soudní spolupráce v občanských věcech — Úpadkové řízení — Nařízení č. 1346/2000 — Mezinárodní příslušnost pro zahájení úpadkového řízení — Žaloba podaná v rámci úpadkového řízení — Žaloba proti jednateli společnosti na nahrazení plateb uskutečněných poté, co se uvedená společnost stala platebně neschopnou, anebo poté, co bylo konstatováno její předlužení — Příslušnost soudů členského státu, v němž bylo zahájeno úpadkové řízení*

(Nařízení Rady č. 1346/2000, čl. 3 odst. 1)

2. *Soudní spolupráce v občanských věcech — Úpadkové řízení — Nařízení č. 1346/2000 — Mezinárodní příslušnost pro zahájení úpadkového řízení — Žaloba podaná v rámci úpadkového řízení — Žaloba proti jednateli společnosti na nahrazení plateb uskutečněných poté, co se uvedená společnost stala platebně neschopnou, anebo poté, co bylo konstatováno její předlužení — Příslušnost soudů členského státu, v němž bylo zahájeno úpadkové řízení — Nepoužitelnost Luganské úmluvy II*

(Nařízení Rady č. 1346/2000, čl. 3 odst. 1)

1. Článek 3 odst. 1 nařízení č. 1346/2000 o úpadkovém řízení musí být vykládán v tom smyslu, že soudy členského státu, na jehož území bylo zahájeno úpadkové řízení na majetek společnosti, jsou na základě tohoto ustanovení příslušné rozhodovat o žalobě podané v rámci úpadkového řízení insolvenčním správcem této společnosti proti jednateli uvedené společnosti a směřující k nahrazení plateb, které byly uskutečněny poté, co se tato společnost stala platebně neschopnou, anebo poté, co bylo konstatováno její předlužení.

Skutečnost, že vnitrostátní právní předpisy v zásadě umožňují podat takovou žalobu i v případě, že není zahájeno žádné úpadkové řízení týkající se majetku dotčené společnosti-dlužníka, nemůže sama o sobě bránit tomu, aby taková žaloba byla kvalifikována jako žaloba vyplývající přímo z úpadkového řízení a úzce s ním související, za předpokladu, že je tato žaloba skutečně podána v rámci úpadkového řízení.

(viz body 20, 26, výrok 1)

2. Článek 3 odst. 1 nařízení č. 1346/2000 o úpadkovém řízení musí být vykládán v tom smyslu, že soudy členského státu, na jehož území bylo zahájeno úpadkové řízení na majetek společnosti, jsou příslušné rozhodovat o žalobě podané v rámci úpadkového řízení insolvenčním správcem této společnosti proti jednateři uvedené společnosti a směřující k nahrazení plateb, které byly uskutečněny poté, co se tato společnost stala platebně neschopnou, anebo poté, co bylo konstatováno její předlužení, pokud tento jednatel nemá bydliště v jiném členském státě, nýbrž ve smluvním státě Úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsané dne 30. října 2007, jejíž uzavření bylo schváleno jménem Společenství rozhodnutím 2009/430 (Luganská úmluva II).

V rozsahu, v němž žaloba spadá do působnosti čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1346/2000, je totiž vyloučena z působnosti uvedené úmluvy.

(viz body 32, 34, výrok 2)